

499 ЗГАДУЮ ЗНОВУ ГОЛГОФУ Я...

P. Virtanen

1. Зга_ду_ю зно_ву Гол_го_фу я...
 2. Я від_кри_ва_ю свій гріх То_бі:
 3. Зга_ду_ю му_ки Тво_ї тяж_кі,
 4. Сло_во Тво_є сер_цем чу_ю я:

”Бо_же, о_чис_ти! – ввись сум_ні_ви, гор_дість я зра_не_не ті_ло і
 ”Йди, не грі_ши і Ме_

ли_не моль_ба_ба_чу в со_бі.
 кро_ві струм_ки.
 _ні до_ві_ряй”.

Біль_ше не хо_чу ми_ри_тись з грі_хом,
 Скіль_ки по_ми_лок тяж_ких я зро_бив,
 Це ж Ти за ме_не, І_су_се, страж_дав,
 Зно_ву Гол_гоф_ський при_га_ду_ю хрест

Бо_же, Ти ба_чиш біль сер_ця мо_го”.
 Бо_же, як ма_ло Те_бе я лю_бив!
 щоб я спа_сін_ня й жит_тя віч_не мав.
 і всім зві_ща_ю: я ду_хом вос_крес!

Зга_ду_ю зно_ву Гол_го_фу я...
 Я від_кри_ва_ю свій гріх То_бі:
 Зга_ду_ю му_ки Тво_ї тяж_кі,
 Сло_во Тво_є сер_цем чу_ю я:

_го_фу я...
 гріх То_бі:
 _ї тяж_кі,
 чу_ю я:

”Бо_же, о_чис_ти!” – ввись сум_ні_ви, гор_дість я зра_не_не ті_ло і
 ”Йди, не грі_ши і Ме_

ли_не моль_ба_ба_чу в со_бі.
 кро_ві струм_ки.
 _ні до_ві_ряй”.